

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/403/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201963
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3614201963.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Oľgy Lichnerovej v spore žalobcu D. H. N. s.r.o., G., K. 5, F.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Y. H. s.r.o., so sídlom G., K. 5, proti žalovaným 1/ D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., E. XXXX/XX, 2/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., E. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných 1/, 2/ do 30.06.2016 Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 1 314,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. marca 2016, č.k. 3C/202/2014-149 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti p o t v r d z u j e.

Vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok z m e ň u j e tak, že žalobca má proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 38,88%.

Žalovaným 1/, 2/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 912,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 20.04.2013 vo výške 67,14 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 912,75 eur od 21.04.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil podľa § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 04.06.2008, § 52 ods. 1- 4, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca N. N., postúpil žalobcovi pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012. Právny predchodca žalobcu a žalovaní uzatvorili dňa 30.10.2003 zmluvu, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy boli poskytnuté žalovaným peňažné prostriedky na základe Zmluvy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala 2 163,09 eur a pozostávala z istiny 1575,93 eur, úroku 270,84 eur, úroku z omeškania 253,53 eur a ostatného príslušenstva 62,79 eur. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 2 655,51 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 36,51 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatnil splátky úveru splatné od 20.05.2010 do 20.04.2013 v počte 36 a celkovej výške 1314,36 eur. Zvyšné splátky úveru si žalobca neuplatnil. Žalobca si uplatnil aj zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Žalovaní neuhradili 36 splátok úveru v celkovej výške 1 314,36 eur. Po zhodnotení

výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou podľa zák. č. 258/2001 Z.z.. Zmluva obsahovala náležitosti vyžadované zákonom. Žalobca si však uplatnil aj úhradu splátok, ktoré sú premlčané a na premlčanie musel súd prihladať z úradnej moci. Ide o 11 splátok za obdobie od 21.05.2010 do 20.04.2013 vo výške 401,61 eur (mesačná splátka 36,51 eur x 11 splátok). Pohľadávka z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu bola postúpená riadne, nakoľko banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku. Postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu nesplácanému dlhu môže banka postúpiť aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd preto zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 912,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 20.04.2013 vo výške 67,14 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 912,75 eur od 21.04.2013 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na ich čiastočný úspech vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho zamietajúcej časti (o zaplatenie 401,61 eur s príslušenstvom) a v časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a nedostatočne zistený skutkový stav. Dôvodil tým, že na daný prípad súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, keď na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Uviedol, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 30.10.2003, pričom v období do 01.04.2004 úprava Občianskeho zákonníka neobsahovala žiadne ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Na základe uvedeného považoval za nesporné, že na daný prípad nie je možné aplikovať ustanovenia § 52 až § 54 Obč. zákonníka, nakoľko právna úprava zmluvy o úvere bola v čase uzatvorenia zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku. Zastával názor, že právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.04.2004 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Na podporu svojho názoru poukázal najmä na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/3/2011 zo dňa 28.04.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.11.2015 sp. zn. 25Co/34/2015, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.01.2016 sp. zn. 23Co/640/2015, zo dňa 29.02.2016 sp. zn. 25Co/132/2015, zo dňa 13.04.2016 sp. zn. 25Co/176/2015, zo dňa 12.04.2016 sp. zn. 25Co/353/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.05.2015 sp. zn. 3Co/266/2015, zo dňa 13.05.2015 sp. zn. 5Co/167/2015, v zmysle ktorých sa majú právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o splátkovom úvere aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka aj v otázke premlčania. Uviedol, že z ust. § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od splatnosti nesplneného záväzku. Teda v prípade, ak bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku (čo v tomto konaní preukázané nebolo), premlčacia doba plynie od tohto vyhlásenia, inak pre každé čiastkové plnenie samostatne, resp. až od konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom k uvedenému, s poukazom na konečnú splatnosť úveru - 20.04.2013 a deň podania žaloby na súde zastával názor, že svoje právo uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 21.04.2017. Z týchto dôvodov mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Žalobca ďalej poukázal na chybu v počítaní vo výroku rozsudku. Uviedol, že v žalobe si uplatnil vyčíslený úrok zo splátok za obdobie od 21.05.2010 do 20.04.2013 v celkovej výške 167,47 eur. Súd vo výroku rozsudku mu priznal vyčíslený úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 20.04.2013 vo výške 67,14 eur. V tejto súvislosti poukázal na to, že súčet vyčísleného úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 20.04.2013 nepredstavuje sumu 67,14 eur, ale sumu vo výške 79,66 eur. Žiadal, aby súd opravil zrejmu nesprávnosť v napadnutom rozsudku, resp. aby krajský súd v súlade s ust. § 222 ods. 3 O.s.p. nariadil súdu opravu napadnutého rozsudku. Nesúhlasil ďalej s rozhodnutím súdu o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnemu účastníkovi, nakoľko bol toho názoru, že v danom prípade nebol dôvod na nepriznanie požadovaných trov právneho zastúpenia. Mal za to, že v danom prípade prichádzalo do úvahy pomerné rozdelenie náhrady trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., keď súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy 912,75 eur s príslušenstvom a zamietol žalobu v časti o zaplatenie 401,61 eur s príslušenstvom. V tomto prípade bola jeho miera úspechu vo výške 69,44 % a miera úspechu žalovaného vo výške 30,56%. Žalobca mal teda vo veci čistý úspech vo výške 38,88%, pričom zastával názor, že súd mu mal priznať 38,88% z uplatnených a vyčíslených trov konania. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej

inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie, resp. aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu - zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci samej nie je dôvodné.

5. Po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy Občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý okrem iného zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v čase podania odvolania.

6. V danom prípade bolo odvolanie žalobcu podané dňa 24.05.2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy CSP uvedené v jeho čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, odvolací súd posudzoval dôvody odvolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.

7. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu N. sporiteľňou a.s. so sídlom v Bratislave a žalovanými 1/, 2/ na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 30.10.2003, na základe ktorého bol poskytnutý žalovaným 1/, 2/ úver vo výške 2655,51 eur (80.000 Sk) je potrebné posudzovať v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako spotrebiteľský vzťah. Z týchto dôvodov aplikoval na danú vec Občiansky zákonník a otázku premlčania posudzoval podľa ustanovení § 100 ods. 1, § 101, § 103 Obč. zákonníka. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 1314,36 eur s príslušenstvom, t.j. mesačných splátok vo výške 36,51 eur splatných od 20.05.2010 do 20.04.2013 v počte 36. Keďže si žalobca uplatnil aj úhradu splátok, ktoré sú premlčané a na premlčanie súd prihliadal z úradnej moci, zamietol žalobu žalobcu o zaplata sumy 11 splátok za obdobie od 21.05.2010 do 20.04.2011 vo výške 401,61 eur (mesačná splátka 36,51 eur x 11 splátok). Vzhľadom na uvedené zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 912,75 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje 25 doteraz nezaplatených a nepremľčaných splátok po 36,51 eur zo zmluvy o splátkovom úvere a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nedôvodnú pre premlčanie zamietol. Na premlčanie prihliadal z úradnej povinnosti v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

8. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

9. Žalobca svojím odvolaním namieta jednak nesprávne právne posúdenie otázky premlčania, keď má za to, že napriek spotrebiteľskému charakteru zmluvy o úvere, premlčanie je treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka, a to počnúc od konečnej splatnosti úveru, ku ktorému došlo dňa 20.04.2013.

10. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. S poukazom na vyššie uvedenú citáciu zákonných ustanovení odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie rozhodoval o nároku žalobcu na základe podanej žaloby dňa 09.04.2014, t. j. podanej ešte pred účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 5b a novely Občianskeho zákonníka v ustanovení § 52 ods. 2 veta tretia. O žalobe rozhodol napadnutým rozsudkom dňa 10.03.2016, t. j. v čase, kedy už boli účinné obidve citované ustanovenia zákonov. Obidve tieto ustanovenia nadobudli účinnosť od 01.05.2014 a zákony, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Preto správne súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval aj uvedené ustanovenia zákonov účinných od 01.05.2014 a správne premlčanie nárokov žalobcu vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, posudzoval prednostne podľa Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka.

12. Odvolací súd poukazuje aj na súdnu prax, ktorá v otázke premlčania v spotrebiteľskom vzťahu dospela k uvedenému názoru, napr. v rozhodnutí NS SR sp. zn. 4MCdo 17/2014 z 26.11.2015. Námietka žalobcu o nesprávnej aplikácii právneho predpisu na otázku premlčania v danom prípade bola preto nedôvodná.

13. Odvolací súd ďalej skúmal, či nároky žalobcu v zamietajúcom rozsahu boli premlčané tak, ako to posúdil súd prvej inštancie. Odvolací súd premlčanie nárokov žalobcu posudzoval tiež v zmysle hore uvedeného podľa § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba 3- ročná.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročný celý dlh /§ 565/, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Pri plnení dohodnutom v splátkach platí, že každá splátka predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka samostatne. Deň zročnosti jednotlivých splátok vyplýva z dohody strán o splátkach, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere a od dohodou stanoveného dňa splatnosti jednotlivých splátok úveru začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok. Dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení pôžičky v splátkach umožňuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala zročnou.

15. Z obsahu zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi stranami dňa 30.10.2003 vyplýva, že právny predchodca žalobcu N. N. a.s. poskytol žalovaným 1/, 2/ úver vo výške 2655,51 eur (80.000 Sk) pri

úrokovej sadzbe 9,30% p.a., splátke 36,51 eur mesačne (1100 Sk) k 20. dňu v mesiaci, splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2013 a konečnou splatnosťou úveru 20.04.2013. Právny predchodca žalobcu N. N. a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 postúpila žalobcovi pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere s tým, že ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 2163,09 eur a pozostávala z istiny 1575,93 eur, úroku 270,84 eur, úroku z omeškania 253,53 eur a ostatného príslušenstva 62,79 eur. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu a ani jeho právnym predchodcom nedošlo. Aj podľa názoru odvolacieho súdu uplatnené splátky za obdobie od mája 2010 do apríla 2011 vo výške 401,61 eur (t.j. mesačná splátka 36,51 eur x 11 splátok) sú premlčané, nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 09.04.2014 a k uvedenému dňu už pre ich uplatnenie na súde uplynula 3-ročná premlčacia doba. Súd prvej inštancie správne prihliadal k námietke premlčania z úradnej povinnosti vzhľadom na novelu zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom č. 102/2014 Z.z. a taktiež správne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Odvolacie námietky žalobcu boli preto neopodstatnené.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. Ďalším predmetom preskúmania odvolacím súdom bol výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania medzi stranami sporu podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania vzhľadom na ich čiastočný úspech vo veci. Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania za nesprávne.

18. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

19. V danej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal proti žalovaným 1/, 2/ zaplatenia sumy 1314,36 eur, súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 912,75 eur s príslušenstvom a žalobu v časti o zaplatenie 401,61 eur s príslušenstvom zamietol. Celkovo potom úspech žalobcu predstavuje 69,44% a miera úspechu žalovaných 1/, 2/ je vo výške 30,56%. Čistý úspech žalobcu v konečnom dôsledku predstavuje 38,88% (69,44% - 30,56%). Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné výrok rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie zmeniť podľa § 388 CSP tak, že žalobca má proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,88%.

20. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/, 2/ vo veci samej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko žalovaným 1/, 2/ v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

21. Odvolací súd záverom považuje za potrebné uviesť, že o návrhu žalobcu na opravu zrejmej nesprávnosti vo výroku I. rozsudku o priznaní úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 20.04.2013 vo výške 67,14 eur nerozhodoval, nakoľko žalobca proti tomuto výroku rozsudku odvolanie nepodal. O návrhu žalobcu na opravu výroku rozsudku o priznaní vyčísleného úroku z omeškania vo výške 67,14 eur bude povinný rozhodnúť súd prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opraveného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).